

de ere straffede for, thi saa falder det hele jo bort. Jeg var ikke med i Tirsdags ovre paa Trekroner, men jeg har hørt fortælle, at den højtærede Krigsminister trakterede med Brændevin og Brød, og hvis det er rigtigt, saa minder det mig om en Købmand i min Fødeby, der sagde til sin Karl, der bandede ganske ukristeligt, at han skulde Fanden annamme mig lade den Banden være. De menige maa ikke drikke Brændevin, men selv skænker han Brændevin for Rigsdagsmændene, for Folkets udkaarne. Saa kan man ikke forlange, at de menige Soldater skulle være saa lovlydige, saa staalsatte, at de ikke skulde nyde en Snaps. Altsaa, ikke alene af den sidste Grund, men navnlig af den første, om forsætlig Ulydighed, vil jeg opfordre ærede Medlemmer til at stemme for de af mig stillede Underændringsforslag Nr. 2 og 3.

Ordføreren (Sigurd Berg): Jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) i, at slige Bestemmelser, som Flertallet har foreslaaet, ville blive ret ubehagelige for nogle. Men er der egentlig noget at sige til, at det medfører ubehagelige Følger for en menig, naar han gør sig skyldig i saadanne Forbrydelser eller alvorlige Forseelser som dem, der her nævnes i Udvalgets Ændringsforslag, saadanne som Tyveri, Bedrageri eller andre i den offentlige Mening vanærende Handlinger, Vold, forsætlig Ulydighed, Absentation, Rømning eller gentagen Drukkenskab. Der vil sikkert ikke være noget urimeligt i, at sligt har ubehagelige Følger for de paagældende. I øvrigt er der ikke Grund til at optage nogen længere Debat om disse Spørgsmaal med det ærede Medlem, da han selv erklærer at kunne stemme for Udvalgets Forslag, naar man blot ikke medtager Bestemmelsen om forsætlig Ulydighed. Jeg skal i den Anledning blot gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han vist har overset, at der i Straffeloven for Krigsmagten drages Grænser mellem forskellige Arter af Ulydighed. Den forsætlige Ulydighed omhandles i § 112, medens anden Ulydighed omhandles andre Steder. Jeg kan ikke tro, at det ærede Medlem, naar han faar undersøgt dette Forhold nærmere, vil opretholde sin Modstand mod den Stilling, Udvalgets Flertal har indtaget. Den foreslaaede Bestemmelse er i Virkeligheden begrænset i den militære Straffelov, og derfor kan jeg ikke indrømme det ærede Medlem, at der er nogen Grund til ikke at anerkende Rigtigheden af mine Betragtninger, naar

jeg sagde, at det var faste og uforanderlige Regler, der ere fremsatte i det Forslag, som blev stillet fra Udvalgets Flertals Side . . . (Afbrudelse af *Harald Jensen*) . . . Det ærede Medlem afbryder mig og spørger om, hvad der staar i Paragraffen. Jeg maa da maaske med den højtærede Formands Tilladelse oplæse det paagældende Punktum: „Den, som tilsidesætter den skyldige Lydighed ved at handle imod, overskride eller undlade at opfylde nogen ham af sin foresatte given, den militære Tjeneste vedkommende Befaling, ikke udfører en saadan uden Indvendinger eller unødvendigt Ophold eller ubeføjet modvirker nogen Tjenestebefaling, straffes, hvis han har handlet forsætlig og ikke efter andre Bestemmelser har forskyldt større Straf, med Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse. Er Forseelsen sket af Uagtsomhed, anvendes § 158.“ Naar jeg dernæst gaar over til § 158, saa omfatter den anden Art Ulydighed, foraarsaget ved Skødesløshed osv. Jeg skal altsaa fastholde min anbefaling af Udvalgets Flertals Ændringsforslag.

M. Madsen: Den Form, som Forslaget nu har faaet, skal ogsaa jeg anbefale, men jeg skal indrømme, at jeg ikke finder, det er nogen saa overdreven Forbedring, der er sket ved, at man har søgt at præcisere bestemte Forseelser, hvis Begaelse udelukker en Mand fra at bytte Nummer. Jeg anser det ikke for nogen Forandring til det bedre, og i ethvert Tilfælde tror jeg for saa vidt, at det først forelagte Forslag havde været at foretrække, naar man havde forhøjet Grænserne for den Straf, der skulde være idømt; den er efter min Mening sat for lavt. Man kunde have fordoblet den, om man vilde, og det havde været det rigtige, men i ethvert Tilfælde tror jeg, man løber nogen Risiko derved, og naar de fleste mene, at man her er paa den sikre Side, er det jo rimeligt at holde sig dertil, da det Formaal, som skal opnaas med Forslaget, ogsaa under alle Omstændigheder vil opnaas ved den her foreslaaede Fremgangsmaade. Det var, hvad jeg havde at bemærke om det første Stykke.

Hvad det andet Stykke angaar, som jeg finder tilstrækkeligt til at værne paa det Punkt, som man søger at værne, maa jeg for øvrigt sige, at jeg ikke skønner, at Affattelsen deraf er saa overordentlig heldig. Det hedder deri: „Den Pengesum, der betales for Bytning af et Lodtrækningsnummer, indbetales til Underafdelin-